

Universitätsbibliothek Wuppertal

Thēsauros tēs Hellēnikēs glōssēs

Estienne, Henri

Parisiis, 1833

Addenda et corrigenda

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1394](#)

ADDENDA ET CORRIGENDA.

Adjunximus huic volumini quæ in eo præ ceteris nunc quidem corrigenda et supplenda animadvertissemus : additamenta longe ampliora exhibebuntur in Supplemento Thesauri. Addendis G. Dindorfii literæ G. D. sunt adscriptæ. Reliqua sunt L. Dindorfii.

Β, punctis duobus supra positis, est 20000, ap. Heron. De mens. p. 314, ubi βῆσι' pro 28800.

Βάσι. Fort. conferendum Βᾶς, quod voc. v. cum Add.

Βαζᾶτι p. 6, A. Rationem Salmasii de prov. βαζᾶτι μέζος confirmabimus in Μύζος. — Ib. B. Βαζᾶτι ab adv. σχετλιαστικοῖς distinguit, et θυμαστικοῖς annumerat etiam Dionys. in Bekk. An. p. 642, 8.

Βαθρώνιος. Βραχυρίου legendum esse recte moneatur in Meursii Opp. ed. Flor. vol. 1, p. 255. Quod eodem modo corruptum v. ap. Dinarch. p. 181 ed. Bekk. Berol., et infra in Βραχύριον.

Βαγαῖος p. 11, B. Staverenus.] Leg. Bosius.

Βάγαρος p. 11, C. Legendum videtur Ἀγάρος s. Αἴγαρος.

Βαγινδάριοι. Cum Βογινδάριδες fort. conferendum quod est in tit. in ins. Rhodo reperto ap. Boeckh. vol. 2, p. 395, n. 2537 : Αριστοτέλης Φιλοχράτεις Βρυγινδάριος.

Βαγράδας v. 3, Martian.] L. Marcian.

Βαδῖω p. 14, C. Perfecto præter alios utitur Joseph. A. J. 6, 11, 7.

Βάζω p. 17, D. De fut. βάζω v. in Ἐκβάζω.

Βαθεῖα p. 19, D. V. Γυναῖκειος.

Βαθὺδος p. 21, D. Βαθὺδος de Gradibus cognitionis frequens est JCtis Græcis aliisque Byzantinis.

Βάθρα p. 25, D. Hierocles De provid. p. 242 : Σαρὸν αὐτῇ βάθραν ὑποθεὶς, i. q. βάθρον.

Βαθυκόμη; p. 30, D. Hinc restituendum etc. de lenda.

Βαθύκρημνος. V. Βούκρανος.

Βαθυτέρως, Profundius. Georg. Metrop. Combef. Auct. Patr. vol. 1, p. 1766, C : B. μὲν τὴν ψυχὴν πεπληγυῖα.

Βαίνω p. 41, D. v. 3, verba 6, 22... δχλον delenda sunt. — P. 42, C, v. 12, adjectivo, adde] L. substantivo vel adjectivo, adde Καλλαβίδας βαίνει ap. Eupol. Athen. 14, p. 630, A.

Βαιός p. 46, D. Recte Valck. βῖον. — Utitur etiam Aret. Diut. m. sign. 2, 11, p. 63, Democritus ap. Stob. Ecl. vol. 2, p. 344 ed. Heer., monum. ap. Boeckh. vol. 2, p. 249, n. 2328. Ex βωδῆς corruptum videtur ap. Hesych. v. Ἐνεός.

Βαίτα, C, v. 6. Conf. etiam schol. Vesp. 637, cum annot., et de quo supra p. 3, C, v. 19, conjecturam protuli, Ran. 1507.

Βαῖνων p. 52, B. Consentiet cum Etym. Eustathius si Παῖων et Μζίων paroxyt. scribantur in l. Etym.

Βάχηλος p. 53, C, v. 19, Chronosol.] L. Cronosol. Βάχχαρις p. 54, B, v. 4, tertiam] L. primam vel tertiam

Βαχνίδες p. 55, v. 7, ibi] L. ibi.

Βαχτηρία p. 55, D, v. 17, χρῶμα] γράμμα leg. cum Hemsterh.

Βάχχος p. 63, C, v. 4] L. Xenocratem 1, 2, ubi v. Coraes;

Βαχχυλίδειος, 18, 19] L. 1819.

Βαλανῖτις. Βαλανῖτις Paul. Ἀρ. p. 100, 2.

Βάλανος p. 69, A. Τοῦ βαλάνου Etym. M. p. 763, 56. — P. 70, C, v. 7, τὸν... nominat] L. Forum βαλάνων memorat

Βαλάντιον p. 74, B, v. 9. Post τιὰ excidit: 555, 29 : Φόλλις, δ καὶ β. καλεῖται. ἔχει γάρ καὶ ἀργύρους (v. de h. voc. in Ἄργυρος) τοῦ, δηγάρια σν', λίτρας τοῦ. Φόλλις κατὰ τὸν δηγαρισμὸν, ἀλλ' οὐ κατὰ τὸν ἀργυρισμὸν. Φόλλις φολὶς δ ὁδόλος, ἔξ οὖ καὶ φολὶς τοῦ.

Βαλεῖς p. 78, B, v. 9. De genitivi βαλεῖδος brevi secunda v. Regg. prosod. p. 427, 31.

Βάλλις p. 84, A, v. 3, flecti] L. flecti in accus.—B. Pro μάλυθδις leg. μᾶλις.

Βάλλω p. 87, C, 20. Pro 1, 1; 6, 2, leg. 2, 1; 6,

THES. GREC. LING. TOM. II, FASC. VI.

20. — P. 90, D. Hesych. : Βλείσις, βληθείης καὶ βλεῖσι ἔτι (sic). Scribendum Βλείσης. Epicharm. ap. schol. Hom. Il. N, 288 : Αἴκα τὸν βλείης σφενδόνα. Ibid. est βλείς. — P. 92, D, ἀλλὰν] Leg. ἄταν — P. 93, B, v. 6, stertam] L. sterto — Ceterum formis adde imperfect. formam Ion. βαλλέσκετο ap. Herodot. 9, 74, et aor. Alexandrinam, frequentem Byzantinis, ἔθαλα, unde βάλαι.

Βάλσαμον p. 96, B, v. 15. Ap. Paus. πάλσ. omnium est librorum scriptura. — 97, C, v. ult. Libri non nulli μὴν βαλσ., omisso κατι.

Βαμματικός p. 103, B, v. 5. Nisi tamen καρπός in καὶ πός abiit.

Βάπτης p. 108, B, v. 10, gr.] L. græce
Βαπτός p. 111, C, v. 4, Legg.] Legg. 8, p. 847, C.

Βάπτω p. 112, C, v. 4, φ] L. δ. Conf. autem Plat. Reip. 4, p. 429, D : Εάν τις ἀλλα γρώματα βάπτῃ.

Βάραθρον p. 114, A, v. 2. Ap. Harpocrat. s. Suidam scrib. cum libris ἐνέδιαλλον, ejectis verbis δ τῆς Ἰπποδηῆμος. In Lex. rh. Οἰνηίδος dicendum erat Ἰπποθωντίδος.

Βαρβαρικός p. 117, D. Omitti poterat Gl. Βαρβ. παλλ.

Βαρβαρόθεν, Ex barbaris. Schol. Ven. Hom. Il. Θ., 284.

Βάρβαρος p. 119, D, v. 16, vocabulum] Scrib., ut erat in Ms., vocab.

Βαρβίνος. Fort. scr. Βαρβίνος.

Βαρίνος p. 128, B, C. V. Γύρινος. — D. De l. schol. Apoll. v. Βωρμός.

Βᾶρις p. 129, C, v. ult. Οἶς etiam libri nonnulli, ut videtur.

Βᾶρος p. 137, B. Regg. prosod. p. 448, 2 : Τὸ τοινυν βάρος καὶ ράρος παρ' Αἰτικοῖς κατὰ χρῆσιν σημειώθη. Scrib. Βᾶρος. Est autem fort. genus suffimenti, cuius mentio fit ap. Mnesimachum Athen. 9, p. 403, D.

Βαρών etc. Delenda.

Βαρύθρομος, v. 10, et quem l. Boiss.] Delenda.

Βαρύλλικα. V. Βρυδαλίχα.

Βαρύλλικος. V. Βρυδαλίχος.

Βαρύνω p. 144, D, v. 6. Locus Zosimi ponendus post l. Thucyd.

Βαρύτης p. 152, C, v. 8, τῷ] L. ἐν τῷ

Βᾶς p. 156, D. Apud Festum pro Parte (hoc enim casu ponitur) Patre Valck. l. in Bā cit.

Βασανιστήριος v. 2. Dele Chron. Locus est : Ως λίθος ἀλλὰ τὸν χρυσὸν ἡ βασανιστήρια, i. q. βάσανος. Torquendi et Cruciani signif. Andreas l. c. : Ἀπασαν βασανιστήριον μηχανὴν ἔχαναλισαντες.

Βάσανον. Nilus Ep. 4, 1, p. 461 : Βάσανα καὶ χρίσιες. Est plur. per metaphorum factus a βάσανος, nec videtur βάσανον dictum esse numero sing.

Βασιλεῖται p. 161, v. ult. dicta] L. dicti — Βασιλεῖται p. 162, C. Majestas. De signif. hac v. Hasius Comment. de Jo. Laur. Lydo p. 25.

Βασιλεῖται p. 163, D. Athen. 5,] p. 189, E.

Βασιλεόδωρος, δ, n. pr. viri ap. Boeckh. C. I. vol. 1, p. 385, 19.

Βασιλεύς p. 165, B, v. 10, λέγει] scr. λέγουσι. — 167, A, v. 15, Έσχ.] Pind. Ol. 13, 21, et Έσχ. — B, v. 19. V. Εγκέφαλος vol. 3, p. 81, A.

Βασιλευτής. Legitur tamen ap. Theophyl. Bulg. Epist. 7, vol. 3, p. 638, D : Τῆς πρὸς τὸν μέγαν βασιλέα καὶ βασιλευτὴν παρηστάς.

Βασιλεύω p. 168, B. Plat.] Reip. 5, p. 474, C.—D. De archonte βασιλεῖ etiam Demosth. p. 1063, 1064, 1373, inscr. ap. Boeckh. l. c. p. 447, n. 397, et al.

Βασιλικός B, v. 6, Al. ... 21] L. Conf. ib. c. 40. —

13. De λόγοις βασιλικοῖς v. Spanhem. ad Julian. p. 8.

Βασιλένδα p. 172, B. φυγίδα] Legendum φυγίδα

Βασιλέννα. V. ad Βασιλείσα. — v. 6 del. cum.

Βασιλίος, δ, mensis Cret. sec. Hemerolog. Flor.;

ADDENDA ET CORRIGENDA.

v. Ideler. Chronol. vol. 1, p. 426. — Βάσιλιος, ut infra Βάσιλλα, producto α, in epigr. Gregor. Naz. Anth. Pal. 8, 2 etc.

Βάσιλισσα p. 173, C. In loco Pseudo-Demosthenis libri plures βασιλιννα.

Βάσιλοδίκα, ἡ, n. pr. mulieris ap. Gruter. p. 217, a. Βαύκαλις. Παύκαλις in papyro ap. Letronn. Journal des Savants 1833, p. 478. G. D.

Βάῦς nihil habet commune cum glossa Hesychii Βαῦ. Significat Noctuam. Gramm. Bachmanni Anecd. vol. 1, p. 185, 17 : Γλαῦξ, νυκτοθάῦς, πετεινὸν νυκτερινόν. Κακοθάῖαν vitiose apud Zonar. p. 439. Νυκτοθά ς dicitur apud Hesych. s. v. Στρίγλος. G. D.

Βᾶδεινχλέων, ωνος, δ, Bdelycleo (Qui Cleonem abominatur) apud Aristophanem in Vespis. G. D.

Βελονοπάλης in l. Aristophanis pro nomine proprio male accipit HSt. G. D.

Βίας. Βιαντίδαι Hecataeus ap. Eustath. p. 1441, 16. G. D.

Βίριδος pro Ἰρίδος cum digammo accepit Knightius apud Kidd. ad Dawes. Misc. p. 643. G. D.

Βιττίων. Βιττίων in inscriptione Thasia ap. Boeckh. vol. 2, p. 183. G. D.

Βλάστα, ἡ, Blasta, mater Epimenidis. Suidas s. v. Επιμενίδης. G. D.

Βλεψιδημος, δ, Blepsidemus apud Aristophanem in Pluto. G. D.

Βληγρός p. 290, B. Grammaticus in Crameris Anecd. vol. 1, p. 95, 8 : Βληγρόν. Πίνδαρος μὲν βληγρὸν τὸ ισχυρόν, Πρόφασις βληγροῦ γίνεται νείκεος, φησι. Quod ex λυγρῷ corruptum videtur. Λυγρῷ νείκει dixit Pin-darus Nem. 8, 43. G. D.

Βλύσων, ωνος, δ, Blyso, Heracliti pater. Diog. L. 9, 1. G. D.

Βόσχω p. 334, D. Βοσκέων in gl. Hesychii in Βοσκεών mutandum videtur. Suspectum βοσκησαι apud eundem s. v. Νεμεσησαι. G. D.

Βόρυχος. Legebatur apud Photium Bibl. p. 75, 1 ed. Bekk. G. D.

Βοτρυλίων, ωνος, δ, Botrylio, Anaxilae comicis fabula. G. D.

Βουβάλιον. In gl. Hesychii, B., γυναικός μόριον, corrigendum cum Lobeckio ad Soph. Ajac. p. 110 ed. sec. γυναικός κοσμάριον, vel γυναικείον κοσμάριον. G. D.

Βουβήτις, ἡ, Bubetis(via), in Tabul. Heracl. p. 262, 1. G. D.

Βουκολίσκος. Corruptum ex βουκολικός. Vid. Oribas. p. 84 ed. Mai. G. D.

Βρατίδεος, δ, ἡ, Brasideus. Thucyd. 5, 71. G. D.

Βριάρεως. Gregor. Naz. vol. 2, p. 80, D : Θήσοραι ἀρπαλέσις Βριάρεω παλάμαις. Qui Βριάρεω producto dixit. Neque enim probabile est Θέριάρεω esse corrigendum. || Genitivus Βριάρης apud Nonn. Dion. 39, 291; 43, 361. G. D.

Βρίθος. Deleatur Timonis Phliasii locus ab Hemst. citatus. G. D.

Βρύουσα, ἡ, Bryusa. Nonn. Dion. 14, 222. G. D.

Βρώσκω. Βρῶξαι relinquendum Theodosio Acroas. 4, 29. || Βρώσονται Hesych. s. v. Δάσονται. G. D.

Βύζας. Πύζας apud Chœrobosc. in Bekkeri Anecd. p. 1186, et in numis. G. D.

Βωδές v. 6, ὥλλαλος] L. ὥλλαλος

Βῶλος p. 467, D. Scrib. videtur γραμμεντούμενων.

Γ, p. 477, B. Quæ diximus in Ἐλχανός, Bentleji commendant sententiam. Nec vidi e numis vel lapidibus, qui rem deciderent, spiritus littera Γ expressi testimonium prolatum, cui fides haberi possit.

Γαγάω. In versu Aeschili corrigendum cum Porsono διωδότῳ γάνει. G. D.

Γαργηττός. Deleantur illa « Οἰνηδός schol. Aristoph. Thesm. 898 ». G. D.

Γελχανός. V. Ἐλχανός. G. D.

Γεντιγήν. In fine adde : Correpto α qui opus habebat Andromachus ib. p. 877 aliam formam Γεντιάς, ἄδος, ἡ, præstulit : Μισγεσθαι ρίζης οὐ δίγχ γεντιάδος. G. D.

Γήθων. Suidæ glossa Γήθεια, χρόμμα, ex γήθεια depravata videtur. In alterius verbis grammatici Γήθειον δύκ ἔρεις, ὥλλα κήτειον nihil mutandum præter

γήθειον in γήθειον. Forma κήτειον confirmatur Hesychii gl. Κήτιον. G. D.

Γηρυωδη p. 613, A. Γηρυονέως schol. Pindari Nem.

4, 82. G. D.

Γίγνομαι p. 622, C, l. 1, γενησαμένη] corrig. γενη-

σαμένη. G. D.

Γλουκύζουλον l. 4, γλυκύζουλον] corrig. γλυκὺ ζύλον.

G. D.

Γοάω p. 694, D. In prosa recentiorum usurpatum

est etiam act., ut γοᾶ ap. Justin. M. p. 4, B.

Γογγαλίος v. ult.] L. Αγιλλαῖος.

Γογγαλάτης fort, nihil aliud est quam Rotundus.

Γοῖναξ. V. quæ dixi in Εἴναξ.

Γολόν σαρpius memoratur Cinnamo.

Γονάτιον p. 709, B, C. Philo vol. 2, p. 479, 13 :

Τὰ μὲν γάρ εὑπρόσθια (tunicarum) κατωτέρω τῶν ὑπὸ γόνου, τὰ δὲ κατόπιν μικρὸν ὑπὸ τοῖς γονατοῖς, Int. Po-

plites.

Γονίμως, Fæconde. Eust. Od. p. 1682, 16.

Γόνος p. 718, A, v. 19. Locus Porphyrii ad seq. si-

gnif. referendus.

Γόνυ p. 723, A, v. 3, figurata] L. figurate.

Γοναγχον v. 6, ea] L. eam

Γονύχρουσος. V. Εγγονύχρουστος.

Γοργιππίδης, δ, n. pr. viri, Diog. L. 7, 198, 200.

Γοργασθένης, δ, n. pr. viri, Boeckh. C. I. vol. 2, n.

2459, p. 374.

Γοργὼ p. 736, A, 4. Ex eadem Erechtheo fa-

bula sumptum fr. ap. schol. Ven. Aristoph. Pac. 96 :

Καὶ Εὔριτίδης ἔρχεσθαι (legendum Ἐρεχθεῖ), Ολολύ-

ζετ', ὃ γυναικες, ὡς ἐλέγθη (ἐλθη Seidlerus ap. Matth.

qui inter fragm. Bellerophontis posuit p. 117) θεῶν

Χρυσῆν ἔχουσα Γοργόν' ἐπικουρος πόλει.

Γοργὼν, C. v. 4, uti] L. ubi

Γοργωπός p. 737, A, v. 7, 8. H. I. conjungenda potius

γοργωπόν του.

Γοργὼς. Ap. Antip. Thess. Anth. Pal. 9, 268, 1,

unde hic v. petitus, legitur γοργὴ ead. sententia.

Γοργωψ v. 1, πὸς] Ser. πας, et v. seq. Γοργῶψ pro

Γοργῷ.

Γορδιάνεια s. Γορδιάνη, τὰ, Ludi in honorem Gor-

diani III, in numis Aphrodisiadicis Cariæ, ap. Eckhel.

Doctr. Num. vol. 2, p. 577, et inscr. Aphrod. ap.

Boeckh. vol. 2, p. 524, n. 2801. V. Eckhel. vol. 4,

p. 435.

Γορτύνιος p. 739, D. Γορτύνιος, δ, fl. Arcadiæ Pau-

san. 5, 7, 1; 8, 4, 8; 28, 2.

Γραυίδης p. 749, C, v. 19. Nescio unde Σηστοῦ re-

tinet Pinedo, quum Λεκτοῦ jam sit in ed. Con-

stantini.

Γράχειος, δ, ἡ, Grachanus. Appian. Civ. 1, 16.

Γραμματεύς. V. Eckhel. Doctr. N. vol. 4, p. 196-7.

Construit autem, ut verbum γραμματεύω, ita subst.

γραμματεύς, tam cum gen. quam cum dat. Hujus exx.

v. ap. Boeckh. C. I. vol. 1, p. 314, n. 183, 15; vol.

2, p. 1, a, 5.

Γρανικός. Etiam Granianus est nomen Rom.

Γραντορεψής, δ, ἡ, Ab anu nutritus. Eust. II. p. 971,

42. ANGL.

Γραπτός p. 770, C, v. 2, dictum esse] L. dictum ab

antiquioribus esse

Γραυκένιοι. Huc referendus Steph. Byz. in Τροχ-

χένιοι.

Γραψήρ p. 774, B, v. 4. Eadem signif., qua ap.

Aristot., etiam ap. Chamæl. capiendum.

Γραψίον v. 1. L. in ead. signif. [qua seq. γραψίς]

Γράψω p. 782, D. Formis addendum perf. in inscr.

Elea ap. Boeckh. vol. 1, p. 28, A, ἐγράψμενω, et ap.

Oppian. Cyn. 3, 274, ἐγράψπται.

Γρίννος, δ, n. pr. viri, in inscr. ap. Gruter. p.

216, 217.

Γρυζίλιον. Fort. scrib. γρυνόν, ρωγμὴν δρυδὲς, ceterum

delenda verba, Ed. ... Schow.

Γρυνεῖον Aristid. vol. 1, p. 348, 15, Γρυνεῖον 16.

Conf. Masson. De vita Arist. vol. 3, p. cyp ed. Lips.

Adj. Γρύνιον ap. Suid. v. Ουμηρος, vol. 2, p. 2667; C,

it. scrib. Γρύνετον.

Γρυπόν v. 7. Ap. Arcadium leg. Γρυπῶ, quod v.

Γρύφω. Videtur aut pro Γρυπῷ positum aut grā-

viore ipsius Draconis errore pro φρύγῳ.

ADDENDA ET CORRIGENDA.

Γόης. Loco Hes. secundo Γόη est in cod. Paris., Γόη, ut videtur, in Taur.

Γυμνήτιος. Locus Diosc., quem respexit HSt., est 2, 196: Ἐν ταῖς Γυμνήτιαι νήσοις, καλουμέναις δὲ Καλλαρίσιν. Scrib. Βαλιαρίσιν.

Γυναικόμασθος. Etiam ap. Paulum ponendus videtur nominat. γυναικόμαστον, eadem qua ap. Galen. significatione.

Γυναικῶν p. 826, D. Mulier] Leg. Pass. Mulier Γυργάθιον, Hesych. in Σάργουρον.

Γυρτῶν v. 7. L. Phlegya.

Γύψ p. 836, D. Gen. fem. est aliquoties ap. Horapoll. in seqq.

Δάειρα p. 847, D., v. 1, dicunt] L. dicit

Δαέω p. 848, C., v. 12, « Apoll. ... ἐππων » delenda, verbis « Et alibi » v. 10 post 147 positis.

Δαζιμών. Conf. Joseph. Genes. p. 32, A, cum annot. editoris p. 76, A.

Δάζουμαι p. 849, A., v. 7, Δαζέομαι] L. Δατέομαι

Δάης. Dionys. Dinarch. c. 12, p. 664, 3 Reisk. : Λυσικλείδου κατὰ Δάου, ὑπέρ ἀνδραπόδων. Ubi Daum int., Daem Meurs. Bibl. Att. 2, p. 720, C.

Δαι p. 851, B., v. 8, Sophoclem.] Nisi quod Antig. 318 illatum est in libros nonnullos e metriconum emendatione. Eximendum vero etiam Euripidi.

Δαιδαλα v. 9: 71] L. 7, 1.

Δαιζω p. 854, D., v. 7. Δαιζεις ap. Esch. respondet molosso.

Δαιμονίων p. 856, D., v. 13. Ap. Theophanem vol. 1, p. 144, δαιμων usurpatur de epilepsia, ubi verbi δαιμονίζεσθαι de epilepticis usum contulit Bernard. p. 145. Ita corrighenda que negligenter annotavit Schneid.

Δαιμων p. 863, B. Δαιμων de epilepsia ipsa dictum a Theoph. Nonno vol. 1, p. 144: Ὁπερ (de affectibus epilepticorum loquutus erat) οἱ λιωται δαιμονα καλοῦσι, exemplo schol. Aristoph. Plut. 884 illustrat Bernard.

Δαις. De forma Εοι. Δῆς v. Δῆς.

Δαισιος p. 867, A., v. 9. Delenda verba καὶ ἐς Ἐλλάδα, quae ad sequentia pertinent.

Δαιταλευμαι v. 2. L. ἀπταλευμένος.

Δαιφρντος v. 1. Conf. Vitas Pindari p. 4 seqq. ed. Boeckh. — 10. Conf. Plut. Mor. p. 244, B.

Δάκνω p. 872, C. De aor. ἔδηξα v. Δάκνω.

Δάκρυ p. 874, D., v. ult. Eandem formam memorant Epim. Hom. Cram. An. vol. 1, p. 121, 1; et ib. 3 ξανθὰ δάκρυ, e l. Pind. paullo ante cit., ubi male δάκρυα.

Δακρυοποιος, ex Diosc. 1, 1.

Δακρυώδης p. 876, D., v. 7-8, Weigelio ... ιχωροῦν] Delenda.

Δακτάζω. Conf. Anth. Pal. 5, 244, 2.

Δακτυλίδιον. Ap. Hesych. legendum δακτύλιον.

Δάλδις. Gent. Δαλδιανός est aliquoties ap. Artemid. V. 3, 66, et inscr. librorum inde ab secundo.

Δαματίνετος. Conf. Δηματίνετος.

Δαμάλης p. 886, B., v. 8. Δάμαλις de virgine puella ap. Epicrat. Φελλι Ν. A. 12, 10: Ἐπομνύσουσα τὸν Κόραν, τὸν Ἀρτέμιν, τὸν Φερσέφετταν, ὡς δάμαλις, ὡς παρθένος, ὡς πῶλος ἀδεμάτης. N. muliebre est ap. Lat.

Δαμάλιον p. 886, D., v. 4. Δαμάλιον etiam Anna p. 482, B.

Δαμαρτίς. V. Δομαρτίς.

Δαματρίος v. 4, ubi ... fem.] Delenda.

Δαμοιτάδαι, οἱ, Damotadæ, inscr. Fourn. ap. Boeckh. vol. 1, p. 36, n. 18.

Δαμωρίτες. De scriptura nominis conjecturas Dorvillii ad Char. 1, 4, p. 45—226, Wesselungii ad Simson. Chron. p. 919-20 v. ap. ipsos.

Δανᾶ. Conf. Regg. prosod. p. 437, 72.

Δανάη. Meretrix quædam ap. Athen. 13, p. 593, B sq. Mater Eumæi fabulosa, Eust. Od. p. 1784, 61.

Δαναΐς p. 894, A., v. 6, Argo navis] Leg. Prima navis

Δανειστής. Demosth. p. 885, 19.

Δαπανώμα, ut ap. Eust. in δαπανήμα cit. δαπάνωμα, est in inscr. ap. Boeckh. vol. 1, p. 689, n. 1464, 10, ubi δαπανώσει scribi videtur.

Δαπανησίθορος. Legendum δάπανος ἢ βορός.

Δασύνω p. 912, A., v. 3. Diosc. 1, 95.

Δάτις. Δάτιος Strabo 9, p. 399. Ceterum antiquioris cuiusdam Datidis mentio fieri videatur ap. Diod. Exc. Vat. p. 38: sed ibi verba, Μῆδον γάρ τῶν ἔκποτον προγόνων πρεσβύτερον Δάτιν γενόμενον, in hujusmodi sententiam corrighenda: Μῆδον τὸν ἔκποτον πρόγονον γενόμενον.

Δαυδῆς frequens est ap. Josephum.

Δαύνεις v. 5, Δαύνειν] L. Δαύνισιν

Δαυνίτης. V. Ἐλαύνια.

Δάφνη p. 920, C., v. 19. Δαφνητικῆς vitiose etiam ap. Jo. Malal. p. 272, 20.

Δάφνις Centaurus, Diodor. 4, 12.

Δαφνοῦς p. 923, D. Δαφνούτιος scribendum Δαφνούντιος.

Daphnusa insula circa Ioniam, quæ et Thallusa, Plin. N. H. 5, 31, 38.

Δαφνινὴ Phurnut. De nat. deor. p. 227 ed. Gal., Oppian. Cyneg. 3, 366, 440.

Δαφνοῦς p. 924, D., v. 1, scr. κυάνεοι κατὰ νῦντα. Κυάνετος δράκων etiam ap. Hom.

Δαψιλευματ p. 925, C., v. 4, Οσαυτάκις] L. Οσάκις

Δαψίλος v. 5, Δαψίλδε] L. Δαψίλδε

Δαψιλίθες v. 2, Damascius] Leg. Damascenus (Joannes)

Δειδίζω v. 4, ὑπεδείσια] L. ὑποδείσια

Δειδώ p. 934, D. Δειδίε signif. imperf. est etiam apud Hom. Il. Σ, 34, Ω, 358 etc. — 937, A. De fut. δεδοτήσω v. Maerob. De differ. p. 552.

Δεικνυμι p. 940, A., v. 12: 6] 6, 58.

Δεῖη p. 943, B. De usu voc. δεῖη explicatiū egit Buttm. Lexil. vol. 2, p. 182—9, et nos agemus in Suppl. — 944, A., v. 3, Δεῖης δύτια] Leg. Δεῖη δύτια — v. 10, add. Δεῖη μεσημβρία ex Ach. Tat. 3, 2 indicavit Buttm.

Δεῖλοι, οἱ, crateres gemini lacus Palicorum in agro Leontino Siciliæ, fratres Palicorum. Callias ap. Macrob. Sat. 5, 19. Conf. Polemo ibid. cit., Antig. Car. c. 175.

Δεῖνα p. 949, A., v. 8. Nominat. Ο δεῖνας in Nomocan. ap. Cotol. Eccel. Gr. mon. vol. 1, p. 131, B: Ο δεῖνας τὴν ἐγάμησεν. Ap. Arcad. p. 179, 13, ubi inter barytona recensetur δεῖνα, inter perispomena δεῖνα, alterum scrib. δδεῖνα conjunctim, alterum δδεῖν. Ap. Joannem autem alterum περισπάται in προπερισπάται mutandum. — B., v. 3. Locus Antiphonis ante superiorem Luciani ponendus. V. Henioch. Athen. 9, p. 408, A; Antiphanes ib. 7, p. 304, B.

Δεινάζω v. 4. Δεινάζω] L. Δεννάζω

Δεινάς v. 3, dictæ] L. dicti

Δεινόλινος v. 3, post restituerunt excidit edd.

Δεινομένης. V. Δεινομένης.

Δεῖξις C., v. 15. Ενδείξιν dicere voluisse videtur Bud.

Δεῖρη B., v. 2, δεῖρη] Scr. δεῖρη.

Δεῖσα. Δεῖσαλίς εἰς δεῖσαλίαν Theodot. Jesaiæ 28, 13.

Δεκάργυρος. V. Δεκάργυρος.

Δεκάχωλος. Schol. Arist. Ach. 1207, Eq. 1119, 1272.

Δεκαπρωτεύω. Δεκαπρωτευσ... inscr. Cypria apud Boeckh. vol. 2, p. 444, n. 2639.

Δεκατία. Scrib. videtur δεκατεία.

Δεκέλεια. Tertia formæ Δεκέλειν exx. v. ap. Boeckh. C. I. vol. 1, p. 348, n. 225, et ubi al. Δεκελεύς, ib. n. 224, p. 347; 226, p. 348; vol. 2, p. 244, n. 2306.

Δεκελέισιν per i in tertia num. ap. Eckhel. Doctr. N. vol. 2, p. 222.

Δέκχος. Est Lat. Decimus. Conf. ib. p. 497, n. 606, a; 506, n. 687; vol. 2, p. 354, n. 2416, 16.

Δεκόργυρος. V. Δεκάργυρος.

Δεκτίου, δ, scriptor commentarii in Lycophronem, Etym. M. p. 434, 19.

Δεῖλις. V. Ἐλαῖς.

Δέλφιος Apollo, Macrob. Sat. 1, 17.

Δελφίνος A., v. 17. Ante ccxvii inser. ccxvi, b, 31.

Δελφός. Fem. Δελφη inscr. Delph. ap. Boeckh. vol. 1, p. 843, n. 1716.

Δενδρίτης. Ελένη δενδρίτης Pausan. 3, 19, 10.

Δεξιωτικός. Vertendum Comis.

Δερκέτης formam ponit etiam schol. ad l. Aristoph. Δέρκω C., v. 16, id.] L. in fr. ejusd.

ADDENDA ET CORRIGENDA.

- Δερρίστηρ.** Conf. Δερβιστήρ, Διερηστήρ.
 Δέρρος p. 1007, D, v. ult. δέρρει] L. δέρει.
 Δεσπόσινος p. 1014, A. Signif. Heri, ap. Straton. Anth. Pal. 12, 222, 4 et 7.
 Δευρὶ p. 1017, D, v. 18: 7] p. 811, C, ubi alii δεῦρο δή. Τὸ μέχρι δεῦρο ἡμῖν εἰρήσθω ib. 814, D.—1018, A, v. 14, Thuc.] 3, 64. — B, v. 14: 149] p. 24, C
 Δεύς, Aristoph. Ach. 911: Ἰττω Δεύς, ubi olim Ζεύς.
 Δεῦσις, εως, ἦ, Irrigatio. Vita Euthymii in Cotel. Eccl. Gr. mon. vol. 2, p. 276, C: Τὴν τῶν βαίων δεῦσιν.
 Δευτερεῖον sing. sacerdos in inscr. ap. Bæckh. vol. 2, p. 504 sq.
Δευτερία. Scr. Δευτερεία.
 Δευτεροπροσώπως Theodos. De gramm. p. 143, 10.
 Δεύτερος p. 1026, A, v. 10, Πλάτων] Leg. 4, p. 723, D.
 Δευχήμερος v. 3, Plato] Ep. 7, p. 349, D.
 Δέχομαι p. 1028, D, v. penult. ἀρχῆς] L. ἀρχή,
 Δηποτε p. 1041, C, v. 9. Δάποκα Perses Anth. Pal. 7, 730, 3.
 Δὴ p. 1046, C, v. 13. Locus Aesch. ponendus erat p. 1045, D, v. 6.—1050, C, v. 3, post χειροτεχνικῶς addendum, ib. p. 55, D.—v. 6. Addendum hic Elēd̄ ab nonnullis scriptum conjunctim sec. Jo. Alex. Tov. παραγγ. p. 40, 21, et Dionys. Thr. in Bekk. Anecd. p. 643, 1, qui etiam εἰδήπερ memorat. Quibus supplenda quae diximus in El̄, vol. 3, p. 188, C.
 Δηζῶ v. 2. Cod. Hes. Ἐδέζετο.
 Δηλαυγῶς. V. annot. ad Hesych. gl. Ἐμφανῶν, δηλαυγῶν.
 Δηλογενῆς s. Dor. Δαλογενῆς, δ, epith. Apollinis ap. Aristot. Rhetor. 3, 8.
 Δῆλος p. 1061, B, v. 1. Hippocr. De morb. mul. 2, p. 639, 25: Δῆλος ἡ γοῦσος.
 Δημαγγος, δ, n. pr. viri in inscr. Gruter. p. 807.
 Δημάδης a producto pronunciari tradit Priscian. 2, 7, 37.
 Δημητρηρ p. 1071, B. Δημήτρεια scribi vult Theodos. De gramm. p. 69, 21.—C. Δημήτριον, Herodot. 9, 101.
 Δημήτρεια, ἡ, n. pr. mulieris in inscr. ap. Gruter. p. 1137.
 Δημητριάς. Scrib. κριθὴ ἑξ., Hordeum hexast., sine interpunktione. — P. 1072, A, v. 10. Conf. Harpocr. v. Ἔνη καὶ νέα.
 Δημητρεῖον, τὸ, cum Ἀπολλωνιεῖον componit et diphthongum habere scribit Steph. Byz. in Ἀμμωνίᾳ. Ubi i expungendum videtur. Conf. Lobeck. ad Phryn. p. 368.
 Δημάτει. V. Διόμεια p. 1519, C.
 Δημιουργία. V. Δημιοεργείη.
 Δημοθοίνια. Secundae signif. alternum ex. petitum ex Theod. 3, 14, p. 133. Conf. autem Vales. ad 5, 21, p. 221, annot. 3.
 Δημάσιος p. 1086, B. Loci Herodoti ad signif. Reip., de qua inferius, erant ponendi.
 Δημοφθόρος. Recte Jacobsius θυμοφθόροις.
- Δημόσιο p. 1092, A, v. 1. Δημοκοπῶντα in l. Plat., qui sequitur, interpretatur etiam schol. Quo referuntur gll. grammaticorum.
 Δημῦλος est etiam ap. Aristoph. in Pluto. Forma Dor. Δαμ. in inscr. ap. Bæckh. vol. 2, p. 25, n. 1846, 4.
 Δήν p. 1093, C, v. 13, testatur] L. præter Apoll. testatur
 Δηόω p. 1055, C. Quintus 14, 3: Τροίην εὐερχέα δηώσαντο.
 Δηρίττειν. Forma Bæot. pro δηρίζω. V. Valek. Ep. ad Rover. p. 76.
 Δηρίω. Mediām etiam in præs. produci affirmant Regg. prosod. p. 446, n. 116, Draco p. 23, 3; 107, 21, Arcad. p. 164, 27. Corripuit Pindarus, ap. quem fut. significatione cepit schol.
 Δηῦτε. Δηῦτε ex δὴ αὖτε contractum sec. Apollon. Bekk. An. p. 495, 3. Cujus testimonio refelluntur Buttmanni tam de scripturā quam de sententia voc. δηῦτε conjectura. Exemplis adde fr. Pind. 87, p. 609.
 Δῆται p. 1098, l. 4, Ante] corrig. Post. Ib. l. 7, ἐπιόρχους δῆτ', οὐχι] corrig. ἐπιόρχους, δῆτ' οὐχι. G. D.
 Διαὶ p. 1106, B. Διαὶ in versu Aeschylī Agam. 448 scriptum apud gramm. in Cramerī Anecd. vol. 1, p. 119, 14, addito alio ejusdem, ut videtur, poetae loco, Πᾶσα γὰρ Τροία δέδορκεν (δέδουπεν Bernhardyus) Ἔκτορος τύχης διαὶ. Ex quo corrigendum quod similium formarum usu adductus dixi, διαὶ non videri a poetis positum esse nisi metro postulante. Ibid. p. 1107, l. 1, γελῶν] corrig. γελᾶν. G. D.
 Διακομπᾶζω, i. q. διακομπέω. Aristoph. Vesp. 1248: Πολλὰ δὴ διεκόμπατας σὺ κάγω. Sic G. Burgesius. Libri διεκόμισας. G. D.
 Διακοσιάκις. Legitur apud Oribas. p. 103 ed. Matth. G. D.
 Διασταλανωνίζω p. 1307, 16. Hesychius ex Photio potius corrigendus. G. D.
 Διατκανδικίζω, Scandicibus vescor. Teleclides ap. Athen. 2, p. 56, D. G. D.
 Διαύω. Διαύοντα lectio corrupta ap. Eurip. Herc. F. 1050: Μή τὸν εὖ διαύοντα ὑπιώδεα τ' εὐνᾶς ἔγειρετε. Sribendum Μή τὸν εὐδιάοντ' ἀπ' εὐνᾶς ἔγειρετε. Εὐδιάοντα restituit Musgravius, ὑπιώδεα ejecit Bothius. G. D.
 Διενηγέω. Hæc sic corrigantur: Διενηγέομαι, Sonus ad me fertur, i. e. Audio. Leo Diac. p. 95, 7 ed. Bonn.: Τὴν τοῦ ἀδελφοῦ σφαγὴν διενηγήθεις. Ibid. p. 107, 7: Τούτων τῶν λόγων διαστιλεῖς διενηγήθεις. G. D.
 Διοσκέω p. 1541, 4, adde: Postremas autem interpretationes duas Hesychii ad alia videri verba esse referenda, fortasse διαίσται et δηώσται, ab interpretibus est animadversum. G. D.
 Διωγμῆτης. Hæc sic corrigantur: Διωγμῆτης, δ, Persecutor. Smyrn. Epist. de Polycarpo in Cotel. Patr. Ap. vol. 2, p. 197: Εἶηλθον διωγμῆται καὶ ίππεις. G. D.